

Що сталося з жабою?

Пітер Гертлінг

übersetzt von Tetania Dobrovolska

Два роки тому я був із своєю дитиною в Голландії на морі.
Погода була гарна, ми часто купалися.
Мій син Клеменс, якому тоді було п'ять років, отримав у подарунок на море велике зелено-жовте надувне гумове жабеня, яке він дуже любив і завжди тягав за собою.
У воді він сідав на жабу і верхи на ній катався по хвилях.

Я не знаю, чи всі ви знаєте, що таке відплив і приплив.
У кожного моря є відплив і приплив. Під час припливу вода підходить до берега, під час відпливу — відходить від берега.
Це відбувається з такою силою і швидкістю, що той, хто купається під час відпливу, може дуже швидко опинитися далеко у відкритому морі.
Тому під час відпливу не можна купатися.

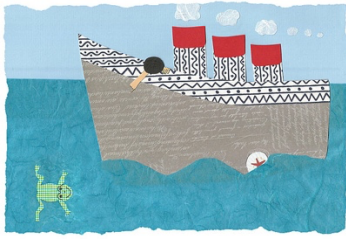
Клеменс це теж знав і ніколи так не робив.
Але він думав, що жаба може, і він посадив жабу на воду, чекав, поки вона трохи попливе, і раптом я чую, як він кричить:
«Жаба тікає! Жаба тікає!»
І я бачу, що жаба вже зовсім далеко у морі.

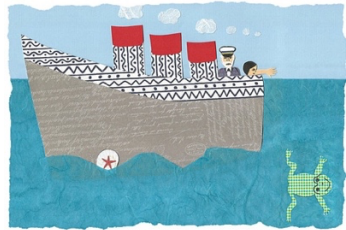
Я ще забіг у воду, щоб зловити жабу, але відчув, як течія зносить мені ноги, як пісок під ногами тягне мене у море разом із відпливом, тоді я зупинився і дивився вслід жабі, яка ставала все меншою і меншою.

Клеменс страшенно плакав. Він запитав мене:
«Куди ж тепер попливе жаба?»
Оскільки на іншому боці моря — Англія, я сказав йому: «Жаба, мабуть, вже завтра буде в Англії».
Відтоді я почав вигадувати історії про те, що могло трапитися з жабою, яку ми вже майже не бачили, у далекому морі.

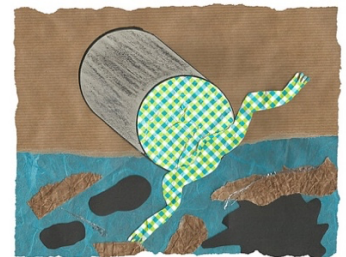
Може, ось така історія:
Жаба пливе і пливе.
У морі вона зовсім крихітна.
Повз неї проходить величезний пароплав,
хлопчик дивиться з палуби вниз, бачить
крихітну жабу і гукає:
«Он там жаба! Я хочу цю жабу!»

Капітан, почувши це, каже:
«Через тебе ми не можемо зупинити пароплав.
Поки ми зупинимося, мине стільки часу, що
жаби вже й не видно буде».
Тож хлопчик лише махає жабі рукою, а вона
пливе далі — може, таки до Англії.

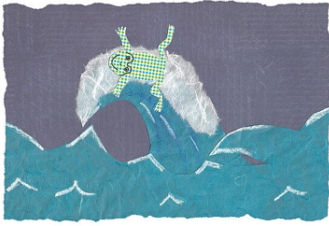
Або ось така історія:
Жаба пливе і пливе, і справді дістається Англії.
Знову приплив, і жабу несе до труби, з якої у
море витікає брудна вода.
Приплив затуляє жабу в трубу.
Там всередині темно і смердить.
Труба стає все вужчою, але вода така потужна,
що бідне гумове жабеня проштовхує все
глибше.

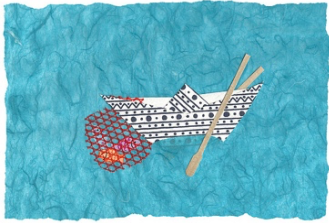
Потім настає відплив, і вода відходить, а жаба
застрягає у трубі, що пахне цвіллю та сміттям.
Чи залишиться вона там назавжди? Ні!
Бо поступово з жаби виходить повітря, вона
стає меншою, і вже маленькою, зі
зморшкуватою шкірою, може виплисти з труби,
її виносить на берег, де її знаходить дитина,
бере з собою і знову надуває.

Я вигадую дуже захопливу історію про жабу:
Жаба довго дрейфує морем, поки не
наближається до англійського узбережжя.
Хвилі стають дедалі вищими.
На небі збирається гроза.
Блискає.
Легкий вітер перетворюється на сильну бурю,
таку, що навіть найважчі кораблі швидко
заходять у гавань і чекають, поки все вщухне.

Але жаба така легка, що їй байдуже, які високі хвилі. Вона підстрибує з однієї хвилі на іншу, іноді падає у западину між хвилями, де вода змикається над нею, і всі, хто знає такі гумові жаби, зараз тільки бояться, щоб не вилетів клапан і не вийшло повітря. Тоді жаба потоне. Але жаба в моїй історії не тоне.

Трохи раніше хлопчик, який живе в англійському селі на узбережжі і іноді бере човен свого батька-рибалки, знову взяв човен без дозволу батька. Він уже не раз так робив. Але цього разу хлопчик не подивився, якою буде погода. Це була його помилка.

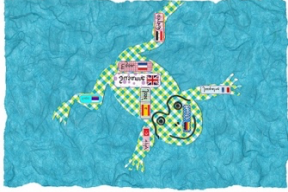

Він веслував усе далі у море, і раптом на нього накопилися величезні хвилі, підхопили човен, підкинули його вгору. Хлопчик, якого я просто назву Едвардом, випустив весло з рук і безпорадно дрейфував у морі. Знову й знову вода заливала човен, і Едвард намагався вичерпати її руками. Але це вже не допомагало. Невдовзі човен наповнився водою і потонув, як камінь.

Він веслував усе далі у море, і раптом на нього накопилися величезні хвилі, підхопили човен, підкинули його вгору. Хлопчик, якого я просто назву Едвардом, випустив весло з рук і безпорадно дрейфував у морі. Знову й знову вода заливала човен, і Едвард намагався вичерпати її руками. Але це вже не допомагало. Невдовзі човен наповнився водою і потонув, як камінь.

Тут він побачив жабу. Жабу принесла до нього хвиля. Вона була наповнена повітрям. Хлопчик вхопився за неї і верхи на жабі піднімався і опускався на хвилях, і так доплив до берега. Отже, моя жаба навіть врятувала хлопчика.

	<p>І нарешті ще одна історія: Жаба попливла геть. Погода гарна, і вона швидко дістається Англії. Там її знаходить дівчинка, яка гуляє з мамою вздовж берега. Дівчинка каже: «Це кумедна жаба, я хочу її залишити собі». Мама каже: «Може, жаба хоче пливати далі».</p>
	<p>Знаєш що, ми наклеїмо на жабу пластир і напишемо товстим маркером, який не змивається водою: Жаба передає привіт Сюзанні в Англії. Хто її знайде, нехай відправить далі!» І вони знову відпускають жабу у море.</p>
	<p>У Голландії її знаходить хлопчик на ім'я Еггон, і він теж клеїть пластир зі своїм ім'ям. Жаба пливе далі; вона потрапляє до Франції. У Франції дівчинка приклеює записку зі своїм ім'ям — Жаклін; в Іспанії хлопчик на ім'я Хосе. І врешті-решт мандрівна жаба вся обклеєна іменами. Вона пливе у відкрите море і більше ніколи не потрапляє на берег.</p>
	<p>А яку історію про жабу розкажете ви?</p>
	<p>Кінець</p>